

Cultura

FOTOGRAFIA

CRISTINA ROS
PALMA

Michael Kenna, una Mallorca de llarga exposició

El fotògraf comparteix, amb els lectors de l'ARA Balears, les imatges fetes l'abril passat d'una illa silent

Del pas del fotògraf Michael Kenna per Mallorca, en quedarà testimoni més enllà de l'exposició que des del passat mes d'abril i fins al 13 d'agost es pot visitar al Claustre de Sant Bonaventura de Lluçmajor. Va ser, precisament, per a la inauguració d'aquesta mostra que la Fundació Toni Catany va convidar l'artista britànic establert als Estats Units, un dels principals exponents de la fotografia de paisatge en l'actualitat, a recórrer l'illa durant gairebé dues setmanes i deixar-ne, en imatges, la seva particular visió. Michael Kenna ha volgut compartir, en exclusiva per als lectors de l'ARA Balears, una selecció dels seus paisatges mallorquins en blanc i negre, amb molts de grisos.

Despullar els paisatges

Michael Kenna (Widnes, Anglaterra, 1953) mostra una Mallorca silent, nua de presència humana, molt diferent d'aquella en la qual vivim ara. Era el mes d'abril d'enguany quan el fotògraf anava cada dia a un lloc diferent de l'illa per descobrir-la amb la seva càmera. Es va trobar amb multitud de persones, milers de turistes, però, tanmateix, Kenna és un mestre a l'hora de despullar els paisatges. De manera significativa, la seva exposició, organitzada per la Fundació Toni Catany amb la col·laboració de l'Ajuntament de Lluçmajor, du per títol *Michael Kenna, el paisatge del senti-*

ment. Desitjos o realitat, allò cert és que el fotògraf britànic té un segell molt propi que imprimeix i que cerca en qualsevol territori. Un segell que es pot resumir amb les paraules que pronuncià a una entrevista concedida a l'ARA Balears aquells dies del mes d'abril: "L'originalitat no està en l'obra, sempre està en la ment". Els de la Mallorca de Kenna també són paisatges mentals.

Com afirma Antoni Garau, director de la Fundació Toni Catany (FYC), "Michael Kenna, com el mateix Catany, té l'obsessió de cercar allò que sempre ha fet. Aplica els mateixos filtres o similars vagi on vagi. Un i l'altre se cerquen a ells mateixos. A la vegada, Kenna, a través de les fotografies fetes a l'illa, ens demostra que hi ha també una Mallorca, o una mirada possible so-

Invitació
La Fundació
Toni Catany
convidà
Kenna a
fotografiar
l'illa

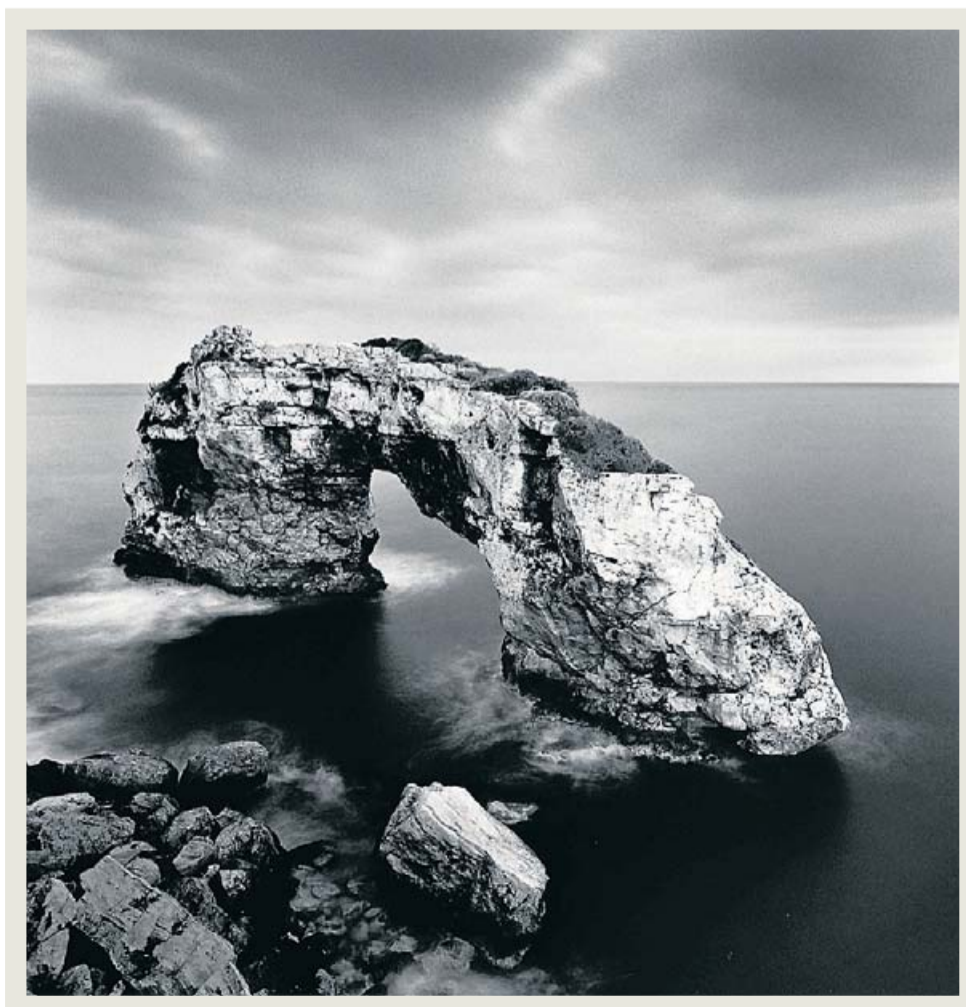
Exposició
La mostra de
Kenna es pot
visitar al
Claustre de
Lluçmajor fins
al 13 d'agost

bre una Mallorca, que s'aïlla, que es resguarda de la presència humana i que adopta una forma emocional de paisatge detingut gràcies al procés de llarga exposició que fa servir el fotògraf". Antoni Garau emfatitza en una de les funcions de la FTC: "Com a prefiguració del que es podria fer des del futur Centre Internacional de Fotografia, volem que, més enllà de les exposicions que organitzem sobre els fotògrafs de la col·lecció de Catany, sempre que sigui possible ens quedi una feina feta sobre l'illa".

Què va fer i com ho va fer

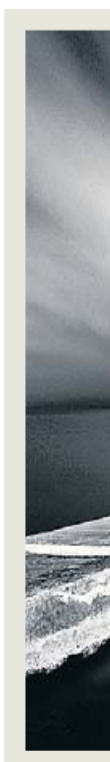
De la manera de treballar de Michael Kenna a Mallorca, n'ofereix el relat més proper Betma Janer, realitzadora d'audiovisuals que aquells dies va fer d'assistent del fotògraf britànic. Junts varen recórrer Lluçmajor; Campos, amb especial atenció a ses Covetes i es Trenc; Santanyí, on fotografià el Pontàs; Felanitx, amb una aturada a l'edifici abandonat del Sindicat; Formentor; Palma, la Seu i altres esglésies, a més de vorera de mar; la costa nord i especialment Llucalcari, on el fotògraf va fer un homenatge a Toni Catany, després de veure l'exposició del llucmajorer al Casal Solleric. Kenna sempre treballa amb fotografia analògica i encara la majoria de les fotos fetes a l'illa es troben en procés de positivat.

A Betma Janer, el que més li va cridar l'atenció és "el que mirava i com ho mirava. Jo el duia als llocs que, pel coneixement de la seva obra, pensava que li podien interessar. Sovint m'equivocava, perquè ell deixava de mirar allò que jo li mostrava per observar una pedra o un tronc. En aquells dies, vaig descobrir el nivell d'interès que li despertava un lloc segons la càmera que feia servir. Si es quedava amb una càmera amb els braços relaxats, no li interessava gens aquell lloc. Si treia de la motxilla la càmera de plàstic, una Olga, volia dir que només hi estava un poc interessat. Un altre nivell era quan treia la Hasselblad i l'interès augmentava si, a més, treia el trípode. Llavors no parlava, només mirava i comptava mentalment el temps d'exposició".

El passat mes d'abril, coincidint amb la inauguració de la seva exposició a Lluçmajor, Kenna va recórrer Mallorca amb la càmera. La foto central d'aquesta pàgina, feta a Llucalcari, és un homenatge a Toni Catany.

MICHAEL KENNA

'DESIERTO EN TU MENTE', DE MARTA GRIMALT

Marta Grimalt, de l'Associació de Cineastes de les Illes Balears, ha acabat el seu primer llargmetratge, *Desierto en tu mente*. Parla d'un viatge entre llums i ombres, amb l'esperança de trobar una pau mental interior.

ALAIOR CENSURA 'COMEDIA SOCIAL'

Alaior proposà les 'Balconades d'Art', on pintors podien il·lustrar una tela per ser exposada als balcons. Amb tot, l'Associació d'Artistes Visuals denuncia que l'Ajuntament censurà l'obra *Comedia Social*, de Vincent Russell.

